

ВИСОКО ОТЛИЧИЕ ЗА СТЕФКА ХРУСАНОВА ОТ ЦЕНТРАЛНАТА БИБЛИОТЕКА НА БАН

Стефка Хрусанова е родена в София. Завършва унгарска, английска и българска филология в СУ “Св. Кл. Охридски”. Член-основател е на международната работна група по проблемите на превода *Linguaggi-di-versi*, обединение на преводачи и поети от България, Италия, Словения, Франция и др.

Стефка Хрусанова публикува в българския периодичен печат преводи на разкази, есета, стихове и статии от унгарски писатели, както и преводи на литературна критика. Съоснователка е и участва с публикации в списанието за деца “Фюг”.

Превела е от унгарски език редица романи в самостоятелни издания: “Брегът на спомените” от Ендре Кукорели (1996), “Момчетата от улица “Пал” от Ференц Молнар (1998), “Последният прозорец-жираф” от Петер Зилахи (2001), “Корнел Ещи” от Дежо Костолани (2002), “Пътешественик и лунна светлина” от Антал Серб (2006), “Сенчеста главна улица” от Ласло Мартон (2007), “Досието К.” от Имре Кертес (2008), “Белият цар” от Дьорд Драгоман (2008), “Изповедникът на Швейк” от Ишван Вьорьош (2009), „Три плюс 1” от Петер Зилахи (2010), сборника „Литературната критика в Унгария през XX век” (2011).

Превежда и художествена литература от английски и словенски език.

Носителка на наградата на унгарската фондация “Милан Фющ” за цялостна преводаческа дейност и на Медала за заслуги на президента на Република Унгария (2011).

